

[Eaane Reintoft.]

om, og det, jeg ved, man ikke kan få svar på, er: hvad har man tænkt sig? Hvis man nu forestillede sig, at dette forslag til folketingsbeslutning blev vedtaget, hvad har man så tænkt sig med alle disse mennesker, der er afhængige af det boligmiljø og de sociale forhold, der findes i Christiania? Jeg har ladet mig fortælle — jeg kan få det afkræftet, hvis det ikke er rigtigt — at hr. Glistrup i vesttysk fjernsyn er kommet med en overordentlig reaktionær udtalelse om, at disse mennesker bare skulle spjældes inde. Er det det, man tænker sig? Er det fængselsforsorg i stedet for? Eller har man en konstruktiv plan i stedet for bare forargelse og lange taler om Solvognen, som ikke kommer Christiania ved?

Kommunerne har sagt før, og det vil jeg gerne gentage, selv om jeg ved, det ikke er populært hos Christianias beboere: vi opfatter ikke Christiania som et socialt eksperiment. Vi opfatter det heller ikke som noget nyt i dansk forsocialpolitik. Dette at isolere folk, der har det dårligt, isolere folk, der er fattige, folk, der er på socialhjælp, det kender vi helt tilbage til fattigreformen fra 1708. Det har været uendelig besværligt at få vores fattiggårde afskaffet, få vores husvildebarakker fra første verdenskrig afskaffet. Der er intet nyt i dette, og midt i at jeg må vende mig mod fremskridtspartiets forslag til folketingsbeslutning, føler jeg en lille bitte lettelse ved, at de reaktionære partier i vores land stadig er imod det, for jeg kan ikke forstå, at de, der taler om det sociale eksperiment, ikke ser risikoen. Hvad skal vi gøre, den dag man virkelig finder ud af, at dette er en billig og en nem løsning af de dybe sociale problemer, for vores afvigere? Hvad skal vi gøre, den dag man begynder at føre en politik, hvor man bare smider dem hen i en krog og klart lader dem klare sig under de dårligst mulige betingelser? Er det det, vi vil, når vi snakker om integration? Er det det, vi vil, når vi snakker om at lave godt socialt arbejde? Er det det, vi snakker om på vores forskningsinstitut? Nej, det er det ikke, og derfor har det en risiko, en risiko for ghettodannelse, som vi ikke kan støtte.

Når så det er sagt, ønsker jeg egentlig ikke at diskutere så meget. Vi har sagt, at vi mener, at Christiania før eller senere skal ophøre med at bestå. Men det, der er proble-

met i Christiania, er ikke de mennesker, der lige nu står i den aktuelle situation. Problemet er vores fallit, vores børne- og ungdomsforsorgs fallit, vores kriminalforsorgs fallit, vores samfunds fallit. De mennesker, der bor derude, kan måske klare sig dér, men alle vores institutioner, hele vores samfund, har spillet fallit, og derfor må jeg her stille ministeren det samme spørgsmål, som jeg har stillet i Christianiaudvalget: hvad er de konkrete ideer? Hvad har man tænkt sig? Hvad har socialministeren tænkt sig? Ved man, hvad Københavns kommune har tænkt sig at stille op som et alternativ?

Jeg vil sige igen: dette er ikke et kommunistisk problem, det er et sygt, kapitalistisk samfunds problem, som vi ikke har nogen forpligtelse til at løse. Vi ønsker ikke denne forsocialpolitik på lang sigt. Vi har helt andre socialpolitiske visioner og ved også, at de kan gennemføres. Vi ønsker heller ikke disse mennesker smidt ud og overladt til sig selv. Vi ønsker en ordentlig socialpolitik, der hindrer, at noget sådant sker, og en dybtgående debat om, hvorfor vores børne- og ungdomsforsorg uden målsætning, uden ideologi, uden indhold, uden de tilstrækkelige pædagogiske foranstaltninger ikke kan løse de problemer for os.

Abel (CD):

Det er interessant at konstatere, hvordan denne sag tilsyneladende fortsat kan samle stor interesse. I virkeligheden burde sagen nu være uden større betydning, og problemet omkring Christiania bør kunne finde en fornuftig afslutning. Når fremskridtspartiets ordfører beklager de mange avisspalter, der er skrevet om dette såkaldte eksperiment, og den omtale, der har været i radio og tv, kan man jo kun sige, at forslaget i dag er befordrende for endnu mere omtale.

Umiddelbart er vi mange i dette ting, som kan have sympati for det foreliggende forslag. Den ulovlige besættelse af Christiania skal bringes til ophør, men med sit forslag i dag forsøger fremskridtspartiet blot at få en ny storm til at rase i et glas vand, som alligevel snart er tømt.

Centrum-demokraterne vil stå ved den aftale, som staten har indgået, og som udløber den 1. april næste år. Vi ønsker ikke at medvirke til en forlængelse eller en fornyelse af aftalen under nogen form, og de forlyden-